

Det vil sees, at Forslaget til § 7 og det til §§ 180—85 gribe noget mere ind i hele Organisationen, end det maaskee vil forekomme Flere at være raadeligt paa dette Trin af Sagen. Jeg har nu vistnok overveiet den saanngte, som jeg var istand til, efterat jeg har bestræbt mig for at følge denne Sags Udvikling igjennem alle dens Trin; men jeg indrømmer Muligheden af, at der kan være Noget, som er undgaaet min Opmærksomhed eller er faldet ud af min Hukommelse. Dersom jeg derfor under Discussionen skulde overhødes om, at disse Forslag vilde bewirke nogen Forrykkelse eller Forvirring i hele Organisationen, eller dersom den høitærede Krigsminister bestemt modsatte sig dem, maa jeg, navnlig af den Grund, som jeg udtalte ved 1ste Behandling, at jeg ikke vilde lægge Sagen Banfeligheder iveien, tage dem tilbage. Med Hensyn til Forslaget til § 112 stiller jeg mig derimod noget anderledes. Det angaaer en reen Enkelthed, der umulig kan forrykke Noget, og jeg sætter saa stor Priis paa at see dette Forslag vedtaget, at jeg, selv om den høitærede Minister vrager det, dog ønsker det underkastet Thingets Afstemning.

Jeg skal nu tillade mig at udtale mig med Hensyn til Forslaget til § 7. Værnepligten uden Stilling og Nummerbytning er jo, som Alle ville erkjende, et meget stort Offer, der paa lægges samtlige Statsborgere, men dette Offer bliver større, efterhaanden som Manden rykker frem i sin Værnepligtsalder; det er ikke nær saa stort for den ganste unge Mand som for den Mand, der er naaet noget høiere op i Alder. Jeg har nu troet, at det var muligt i denne Henseende at indføre nogen Lempelse, som ikke vilde forrykke det hele nuvalgte System, derved at man gav de Mænd, der have gennemgaaet deres hele Uddannelse, Leilighed til at bytte med Andre indenfor samme Udførelseskreds, samme Baaben eller samme Egenstaa, hvori de ere uddannede. Det er ikke nogen stor Frihed; thi Ingen vil derved frigjøre sig for Værnepligten; Alle kunne ligesuldt indkalbes i Krig og til at gjøre Tjeneste; men der er nogen Forskiel paa denne Tjeneste. De, der staae i de 8 første Aldersklasser, ere jo Alle hørende til Linien; de indkalbes ved

det første Barsel, og af dem forlanges den egentlig anstrengende og farefulde Krigstjeneste. De Aldersklasser, der staae over den 8de, og som hørende til Forstærkningen, vil man, ifølge Forstærkningsbataillonernes mindre udvirkede Organisation, være nødt til at give et noget længere Barsel, inden de skulle rykke ud, og de ere vel ogsaa, ifølge Planen, nærmest tænkt anvendte til at vogte faste Pladser og til at værne om den Provinds, hvori de ere udstreede. Ved altsaa at kunne bytte sig fra Linien over til Forstærkningen, vil den Værnepligtige for det Første blive nogle Aar tidligere færdig med sin Værnepligt og dernæst kun være udsat for at blive indkaldt efter længere Barsel og til en mindre farefuld og anstrengende Tjeneste, og ligeledes faae de en halv Gang saa kort Indkaldelsestid i Forstærkningen som i Linien. S og for sig er der ikke Grund til at troe, at denne Byttestillabelse vil blive stærkt benyttet i Fredstid, og i Krigstid vil det blive meget dyrt at benytte den; men der gives mangfoldige Tilfælde, hvor det kan være den Enkelte af største Vigtighed at faae sine Vilkaar noget lettede, saa at jeg maa ansee denne Forandring for en saadan, der vil styrke Lovudkastet ligeoverfor de Mange, der ere utilfredse med, at Stilling og Nummerbytning ere affaafede. Man har jo ogsaa maattet tillade Nummerbytning indenfor Linien, forsaavidt angaaer Garnisonstjenesten. Det er efter Lovudkastets hele Bygning selvfølgelig, at denne Bytning maa indskrænkes til de Menige; der kan derved ikke være Tale om Befalingsmændene, og det forekommer mig ogsaa, at de have mindre Krav derpaa, da der er tilfikkret dem forskjellige Fordele, fordi de gjøre Tjeneste som Officerer. Af de Menige derimod kræves der blot Offre, og skal der tilstaaes Noget en Lempelse, ere de Menige nærmere til at faae den end Befalingsmændene. Jeg kan ikke indsee, at Hæren vilde tabe det Ringeste ved denne Frihed. Det kan ikke ansees for at være noget Tab for Hæren at faae en 26—27 aarig Mand ombyttet med en paa 34 Aar; tværtimod vil denne Sidste i Reglen være stærkere. Det kan desuden ogsaa for Staten være af Interesse, at Den, der vil bringe et saa stort Offer for at faae sin Værne-